

Margrete Auken (SF):

Som det måtte være fremgået, er vi jo altså en del i SF, der har det rigtig slemt med det her forslag. Jeg vil da sige for mit eget vedkommende, at i de mange, mange år, jeg har været med, er det det værste, jeg har været ude for. Vi udsættes i Folketinget for en voldsom pression, og påstanden om, at man giver sig god tid til det her forslag, kan tilbagevises med, at det hele skal være færdigt på tirsdag – på tirsdag.

Vi står med en ændring af vores menneskesyn, som jeg ikke har set mage til før. Og her diskuterer vi ikke, hvorvidt det måtte gøre ondt på det barn, der bliver født. Vi diskuterer heller ikke økonomi i de her forhold. Vi diskuterer for så vidt heller ikke i første omgang succesrater. Vi diskuterer udelukkende, at vi for første gang oplever, at man vil gøre et menneske til formål for et andet menneske. Jeg har aldrig været ude for det før.

Der burde faktisk have stået i menneskerettighedserklæringerne, at et menneske aldrig kan gøres til formål for et andet menneske. Det kunne sagtens have stået i menneskerettighedserklæringerne som en overordnet målsætning for, hvad et menneske er.

Det, vi er i gang med nu, jages igennem. Vi står over for en dramatisk situation med et barn, hvor alle, alle vi, der er forældre, jo kan leve sig ind i disse forældres situation, alle vi, der har prøvet det, kan følge det hele vejen, og jeg er vildt imponeret af Silkes mor – jeg ved ikke, om jeg ville have magtet det selv i den situation, det håber jeg. Men jeg kan i hvert fald godt forstå dem, der ikke magter andet end at tage imod, hvad der måtte være af tilbud, hvad der så måtte være, hvis det var mit eget barn, der var sygt.

Kl. 19.30

Det er jo derfor, det er så frygteligt, når man laver lovgivning på sådan en baggrund og er udsat for en pression af den her art. Og uanset om en række af de spørgsmål, vi har stillet undervejs i dag, er præcist stillet eller ej, altså om man kan forestille sig, at man sandler mellem kvalitet og æg, og hvad ved jeg, om de er rigtige eller ej, så står vi helt overordnet med en choksituation, nemlig at nu laver vi et barn *udelukkende* for at hjælpe et andet barn.

Disse forældre, der her er tale om, kan godt få børn uden den her behandling, de behøver ikke den behandling. Jeg spurgte en af ordførerne, om man kunne forestille sig, at man kommer i den situation, hvad man jo sagtens kan komme i, at ingen af de æg, der kan bruges, har den

vævsforlidelighed. Er der så nogen her, der forestiller sig, at de så siger: Jamen så tager vi bare en af de andre. Nej. Jeg siger ikke, at det ikke kan ske. Jeg siger ikke, de mennesker ikke kan være ude i den situation, at de så siger: Nu gør vi det, for der er så meget andet, vi har været igennem her, at vi ligesom ikke kan bære det der. Det har jeg ikke sagt. Men det er så åbenlyst i denne sag, at nu laver vi børn for andre børns skyld.

Jeg tror, ingen af os her mener, at et sådant barn ikke bliver lige så elsket; det er jo ikke det, vi diskuterer. Jeg vil godt have, at ministeren hører efter, for det er vigtigt, at der bliver svaret relevant. Ingen, ingen, ingen har antydnet, at det barn ikke bliver lige så elsket som andre børn. Det er ikke det, det drejer sig om. Ingen har antydnet heller, at man ikke har en dilemmasituation for de forældre; det ved vi godt vi har. Det rystende i situationen er, at vi nu tillader, at man laver et barn udelukkende for et andet formål, for at behandle en sygdom.

Vi prøvede før, fru Lene Garsdal og jeg, at få tydelighed ind over den dramatiske forskel, der er på, når man laver en ægsortering, med henblik på at det barn, der så skal fødes, har sunde gener. Her laver man udelukkende ægsortering med henblik på et andet barn, udelukkende et andet barn.

Den her situation burde have haft meget, meget grundig tid til at blive tænkt igennem. Jeg synes sådan set, at det er det værste af det, der ligger i det lovforslag, der er her, eller det sværeste, skal vi sige det sådan. Og så kommer det igennem, for vi skal være færdige på tirsdag. Der skal skrives betænkning på tirsdag, og så skal det til anden og tredje behandling på onsdag. Kom ikke og sig, at det her ikke er pression af første klasse, og Folketingets store flertal accepterer det, fordi vi er i en enkeltsagsbehandling, for det er jo derfor, vi gør det. Ellers kunne vi ikke drømme om at gøre det, hvis ikke det var, fordi det var en enkelt sag, der pressede det her igennem.

Så synes jeg godt, vi på det her tidspunkt kan føje ind, at vi så oven i købet står med en behandling, som er så udokumenteret. Jeg synes, det er usmageligt at sammenligne det med der, hvor man bruger behandling på patienten selv. Her vil man lave et barn for noget andets skyld.

Jeg er ganske uenig med fru Tove Videbæk i, at problemet ligger i, hvor ondt det gør at være donor senere hen, når spørgsmålet drejer sig om knoglemarv. Jeg synes, det er et bagatelproblem.